

Warszawa, 14 sierpnia 2012 r.

269/MK/SLIGO/2012/SOMC

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa**

za pośrednictwem

**Agencja Restrukturyzacji
i Modernizacji Rolnictwa
Al. Jana Pawła II nr. 70
00-175 Warszawa**

Skarżący:
Stowarzyszenie Liderów Lokalnych Grup
Obywatelskich
ul. Ursynowska 22/2
02-605 Warszawa

Strona przeciwna:
Agencja Restrukturyzacji
i Modernizacji Rolnictwa

SKARGA na decyzję

Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa z dnia 11 lipca 2012 roku, nr. 17/2012 w sprawie odmowy udzielenia informacji publicznej

W imieniu Stowarzyszenia Liderów Lokalnych Grup Obywatelskich na podstawie art. 3 § 3 w zw. z art. 52 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wnosimy skargę na pismo ARiMR z dnia 16 lipca 2012 roku w przedmiocie nieudostępnienia w terminie informacji publicznych, poprzez naruszenie przepisów:

- art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP i art. 1 ust. 1 w zw. z art. 10 ust. 1 i art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej poprzez nieudostępnienie informacji publicznej zgodnie z wnioskiem w określonym terminie,
- art. 35 i 33 ustawy o finansach publicznych poprzez wyłączenie jawności informacji publicznych z naruszeniem tychże przepisów.

Jednocześnie wnosimy o:

1. Uchylenie decyzji nr 17/2012 i poprzedzającej jej decyzji nr 16/2012 wydanych przez stronę przeciwną,
2. zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych,
3. przeprowadzenie dowodu z dokumenty – umowy zawartej pomiędzy ARiMR, a TVP S.A, będącą przedmiotem postępowania na okoliczność w jakim zakresie zawarte są w niej informacje o jakich stanowi art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Uzasadnienie

W dniu 12 czerwca 2012 roku Stowarzyszenie Liderów Lokalnych Grup Obywatelskich wystosowało wniosek w formie elektronicznej o udzielenie informacji publicznej

W mailu z dnia 12 czerwca 2012 roku Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa udzieliła odpowiedzi, iż przedmiotowe informacje nie zostaną udostępnione. Wobec powyższego Stowarzyszenie wniosło w dniu 15 czerwca 2012 roku skargę na bezczynność.

W dniu 28 czerwca 2012 roku Stowarzyszenie Liderów lokalnych Grup Obywatelskich otrzymało decyzję ARiMR, nr 16/2012 roku z dnia 25 czerwca 2012 roku odmawiającej udostępnienia informacji publicznej z uwagi na art. 5 ust. 2 ustawy tj. tajemnicę przedsiębiorstwa. Od powyższej decyzji wnioskodawca złożył wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy argumentując, iż nie ma podstaw do przyjęcia, iż wysokość kwoty jaką ARiMR zapłaciła za emisje spotów i umowę jaka zawarła z TV Polską objęta jest tajemnicą przedsiębiorstwa. W dniu 16 lipca 2012 roku Stowarzyszenie otrzymało decyzję nr. 17/2012 roku z dnia 11 lipca 2012 roku, odmawiającej udostępnienia informacji publicznej, oraz utrzymał powody odmowy udostępnienia informacji publicznej.

I.

Należy zaznaczyć na wstępie, iż zgodnie z art. 1 ust.1 każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu na zasadach i w trybie określonym w ustawie. Dostęp do informacji publicznej przysługuje każdemu a od osoby wykonującej to prawo nie można żądać interesu prawnego (art. 2 ust. 2).

Prawo każdego obywatela do uzyskania spornych informacji wynika wprost z Konstytucji RP, która w art. 61 ust. 1 stanowi, że obywatel ma prawo do uzyskania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Prawo to obejmuje również uzyskiwanie informacji o działalności organów samorządu gospodarczego i zawodowego, **a także innych osób oraz jednostek organizacyjnych w zakresie, w jakim**

wykonyują one zadania władzy publicznej i gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa.

Do definicji informacji publicznej odniósł się Naczelny Sąd Administracyjny, stwierdzając, że należy za informację publiczną należą uznać informacje wytworzone przez władze publiczne oraz osoby pełniące funkcje publiczne oraz inne podmioty, które wykonują funkcje publiczne lub gospodarują mieniem publicznym (komunalnym bądź Skarbu Państwa), jak również informacje odnoszące się do wspomnianych władz, osób i innych podmiotów, niezależnie od tego, przez kogo zostały wytworzone (wyrok NSA z dnia 30 października 2002 r., II SA 181/02; wyrok NSA z dnia 20 października 2002 r., II SA 1956/02 oraz wyrok NSA z dnia 30 października 2002 r., II SA 2036-2037/02). Wykładnia pojęcia informacji publicznej dokonana przez Naczelny Sąd Administracyjny opiera się przede wszystkim na treści art. 61 Konstytucji RP, wskazującego jako kryterium udostępniania informacji, czy dotyczy ona działalności organów władzy publicznej lub osób pełniących funkcje publiczne. Spośród informacji dotyczących podmiotów innych niż władze publiczne i osoby pełniące funkcje publiczne, a zatem organów samorządu gospodarczego i zawodowego oraz innych osób i jednostek organizacyjnych, charakter informacji publicznej należy przypisać jedynie tym, które odnoszą się do wskazanej w art. 61 Konstytucji RP publicznej sfery ich działalności, a więc wykonywania zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa.

II.

Nie ulega wątpliwości, że Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa należy do podmiotów zobowiązanych do udostępnienia informacji publicznej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt. 4 jako państwowa osoba prawna. Należy jeszcze raz podkreślić, iż obowiązek ujawnienia umów zawieranych przez jednostki sektora finansów publicznych wynika z art. 35 ustawy o finansach publicznych, stwierdzającym, że „Klauzule umowne dotyczące wyłączenia jawności ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa w umowach zawieranych przez jednostki sektora finansów publicznych lub inne podmioty, o ile wynikające z umowy zobowiązanie jest realizowane lub przeznaczone do realizacji ze środków publicznych, uważa się za niezastrzeżone, z wyłączeniem informacji technicznych, technologicznych, organizacyjnych przedsiębiorstwa lub innych posiadających wartość gospodarczą, w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich w tajemnicy, lub w przypadku gdy jednostka sektora finansów publicznych wykaże, że informacja stanowi tajemnicę przedsiębiorstwa z uwagi na to, że wymaga tego istotny interes publiczny lub ważny interes państwa”. Należy mieć na uwadze, że wnioskodawca zwrócił się o udostępnienie wysokości kwoty, jaką ARiMR zobowiązała się do zapłaty za emisję spotów pokazujących efekty wdrażania Programu Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 oraz umowy zawartej z Telewizją Polską. Trudno jest uznać, by w tym zakresie wystąpiły przesłanki wyłączające, określone w art. 35 ustawy o finansach publicznych. Stroną umowy zawartej przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa jest Telewizja Publiczna, która realizuje funkcje

nadawcy publicznego, jest więc również podmiotem zobowiązanym na podstawie art. 4 do udostępnienia informacji publicznej.

Podmiot zobowiązany powołuje się w decyzji nr. 17/2012 na tajemnicę przedsiębiorstwa jako powód odmowy udostępnienia informacji publicznej. Tymczasem art. 35 ustawy o finansach publicznych jasno wskazuje, iż podstawą wyłączenia jawności umów zawieranych przez ARiMR może być jedynie istotny interes publiczny bądź ważny interes państwa. Tymczasem w powyższej sprawie trudno jest uznać by zachodziły wyżej wymienione ograniczenia. Zarówno w decyzji nr. 16/2012 jak i nr. 17/2012 podmiot zobowiązany nie udowodnił, by ujawnienie umowy zawartej z Telewizją Polską TV jak i wysokości wynagrodzenia za emisję spotów reklamowych stał na przeszkodzie istotny interes państwa lub ważny interes państwa. Również wnioskodawca nie widzi podstaw do wyłączenia jawności wnioskowanej umowy. Umowa ta w żaden sposób nie narażają interesów państwa, wręcz przeciwnie ujawnienie powyższej umowy jest zasadna z uwagi na przesłanki społecznej kontroli działalności administracji publicznej i sposobu wydatkowania środków publicznych.

Informacja publiczna żądana we wniosku Stowarzyszenia Liderów Lokalnych Grup Obywatelskich jest więc bez wątpienia informacją publiczną. Umowa, o którą wystąpił wnioskodawca podlega jawności na podstawie art. 35 ustawy o finansach publicznych.

III.

Również powoływanie się na tajemnicę przedsiębiorstwa określoną w ustawie o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji nie zasługuje na uznanie. Tajemnicę przedsiębiorstwa definiuje art. 11 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jednolity: Dz. U. 2003 r. Nr 153 poz. 1503 ze zm.) Zgodnie z tym przepisem przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności.

Tym samym, określona informacja stanowi tajemnicę przedsiębiorstwa, jeżeli spełnia łącznie trzy warunki:

- ma charakter techniczny, technologiczny, organizacyjny przedsiębiorstwa lub posiada wartość gospodarczą,
- nie została ujawniona do wiadomości publicznej,
- podjęto w stosunku do niej niezbędne działania w celu zachowania poufności.

Powyższe zostało potwierdzone wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2000 r. (I CKN 304/00), który stwierdził, że „Informacja (wiadomość) "nieujawniona do wiadomości publicznej" to informacja nieznaną ogółowi lub osobom, które ze względu na prowadzoną działalność są zainteresowane jej posiadaniem. Taka informacja staje się

"tajemnicą przedsiębiorstwa", kiedy przedsiębiorca ma wolę, by pozostała ona tajemnicą dla pewnych kół odbiorców, konkurentów i wola ta dla innych osób musi być rozpoznawalna. Bez takiej woli, choćby tylko dorozumianej, informacja może być nieznana, ale nie będzie tajemnicą. Informacja nie ujawniona do wiadomości publicznej traci ochronę prawną, gdy inny przedsiębiorca (konkurent) dowiedzieć się o niej może drogą zwykłą i dozwoloną, a więc np., gdy pewna wiadomość jest przedstawiana w pismach fachowych lub gdy z towaru wystawionego na widok publiczny każdy fachowiec poznać może, jaką metodę produkcji zastosowano. Jednocześnie "tajemnica" nie traci zaś swego charakteru przez to, że wie o niej pewne ograniczone grono osób, zobowiązanych do dyskrecji w tej sprawie, jak pracownicy przedsiębiorstwa lub inne osoby, którym przedsiębiorca powierza informację. Podjęcie niezbędnych działań w celu zachowania poufności informacji powinno prowadzić do sytuacji, w której chroniona informacja nie może dotrzeć do wiadomości osób trzecich w normalnym toku zdarzeń, bez żadnych specjalnych starań z ich strony”.

Pojęcie "tajemnicy przedsiębiorcy" nie zostało zdefiniowane w ustawie o dostępie do informacji publicznej, niemniej w polskim systemie prawa funkcjonuje określenie "tajemnica przedsiębiorstwa", które może być, co najmniej pomocniczo stosowane dla wykładni pojęcia "tajemnica przedsiębiorcy". Zostało ono zdefiniowane w art. 11 ust. 4 ustawy z 16.04.1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (t.j. Dz.U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503 ze zm.), zgodnie, z którym przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, co, do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności.

Należy wskazać, że aby ograniczyć dostęp do informacji publicznej ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy, podmiot obowiązany do udostępniania informacji publicznej musi - po pierwsze - wykazać w sposób bezdyskusyjny, że żądana informacja stanowi tajemnicę przedsiębiorcy, a po drugie - ustaliwszy, że tak jest, zwrócić się, nim odmówi udostępnienia informacji publicznej, do przedsiębiorcy, którego dobra mają być chronione, z zapytaniem, czy nie rezygnuje z przysługującego mu prawa. Zgodnie bowiem z art. 5 ust. 2 zd. 2 DostInfPubU ograniczenie prawa do informacji publicznej ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy nie dotyczy przypadku, gdy przedsiębiorca rezygnuje z przysługującego mu prawa. Klauzula poufności, na jaką powołuje się podmiot zobowiązany w zakresie wydatkowania środkami publicznymi nie może wyłączać działania art. 35 ustawy o finansach publicznych wprowadzających jawność umów zawieranych przez jednostki sektora finansów publicznych.

Wobec powyższego skarga jest w pełni uzasadniona.

Załączniki:

1. Odpis skargi,
2. Statut Stowarzyszenia wraz z odpisem KRS.